

דעת עטרת כרסייא בדוכתיה, וכדין אשתחכה מלך שלם
בלא פגימיו כלל. הוציא להם ויין דאפיק מזוגין לעלמין
כלחו פדקא חוי. הוציא להם ויין דלא אמרת מגען ברכאנ
מפלחו עלמין. הוציא כמה דאת אמר, (בראשית א) תוצאה
הארץ מדריגין דלעילא אפיק מזוגין וברכאנ לעלמין
כלחו.

והוא כהן לאל עליון דاشתחכה פלא בשלימו עלאה
פקא חוי. לאתחזואה כמה דחיביא עבדי פגימיו
בעלמא ומגען ברכאנ. הכי נמי בגין זכאיין אתיין (אתחויאן)
ברכאנ לעלמא, ובגיניהו אתברכאנ כל בני עלמא:
ויתן לו מעישר מפל. מי מעישר מפל מאפין ברכאנ
דנפקי מפל. בגין דאייהו אחר דכל ברכאנ דנחהתי
עלמא מתמן נפקי. דבר אחר ויתן לו מעישר מפל.
קודשא בריך הוא יhab ליה מעשרה. ומאן אייה, דא
דרגא דכל פתחין דמהימנותא וברכאנ לעלמא ביה
קיים ואייה מעישר ואייה חד מעשרה ואייה עשרה
ممאה. מפאן וללה לאה עאל אברהם בקיומה דלעילא
פקא חוי.

אמר ליה רבי אלעזר שפיר קא אמרת. אמר ליה רבי
אלעזר מי עבידתך, אמר ליה קריינא דרדקין
באתרי, השטא אתה רבי יוסי דכפר חנין למתא וסליקו

לון מגבאי ואותבו לון לגביה. והו יְהִיבֵן לַיְלָה בְּנֵי מִתְאָגָרָא כְּהַהְפָּא זְמָנָא דְּדֶרֶךְ קִי הָוֶה גַּבָּאי. וְאַסְתְּפָלְגָא בְּנֵפְשָׁאִי דְּלֹא אַתְּחַזֵּי לַיְלָה תְּגִיָּה מְבִיאָהוּ לְמִגְנָא, וְאֲגִירָנָא גַּרְמָאִי בְּהָרִי בְּהָאִי חֲפִים. אמר רבי אלעזר ברכאנ דאבא אצטראיכו הָכָא.

קמו. אותו קמיה דרבנן שמעון (לבר), והו יתיב ולען כל יומא קמיה דרבנן שמעון. ויומא חד הוה עסיק בנטילת ידים קמיה. אמר כל מאן דלא נטיל ידיי בדקא יאות, אף על גב דאתענש לעילא אתענש לחתטא, ומאי עונשיה לחתטא, דגרים לייה לגרמיה מסכנותטא. כמה דעונשיה כה, כי הוא זכי מאן דנטיל ידיי בדקא יאות דגרים לגרמיה ברכאנ דלעילא דשראן ברכאנ על ידיי בדקא יאות, ואתברך בעוטרא. (דף פח נ"א)

לבר אקדים רבנן שמעון חמאתה לייה דאנטיל ידיי במיא ונטיל לון בשיעורא סגייא דמיין. אמר רבנן שמעון מלא ידיי מברכותיך. וככה הוה, מההוא יומא ולהלאה אתעתר ואשכח סימא והו ליעי באורייתא ויהיב מזונא למסני כל יומא, והו חד עמהון ומספר לון אנפין נהירין. קרא עלייה רבנן שמעון (ישע"י מ"א) ואתה תגיל ביי בקדוש וגוי, (חסר)

סתורי תורה

אחר הדברים האלה וגו'. אלין פתגמי אורייתא, בכתב, (דברים ה) את הדברים האלה דבר יי' אל כל קהלם. מה להלן פתגמי אורייתא, אוף הכא פתגמי אורייתא. בתר האשתדל בר נש בהאי עלמא בדברים האלה, קידשא בריך הוא מבישר ליה ואקדים לה לנשmeta שלם (בשורות טובות), הדא הויא בכתב אל תירא אברהם אני מגנו לך. מכל זינין בישין דגיהנום.

שכרכ הרבה מאד בגין דכל מאן האשתדל באורייתא בהאי עלמא זכי ואחסין ירותא אחסנטא בעלמא דאתה כמה כתב (משל ח) להנحال אהבי יש. מא ייש (דא ייש מאין חلت עשר נהרי דאפרסמונא דכיא (מכילו) דיבבי ליה אחסנטא עלאה בעלמא דאתה) (נ"א דא עלמא דאתה). ואוצרותיהם אמלא, בהאי עלמא מעוחרא ומכל טיבו דעלמא. מא

אחר הדברים האלה היה דבר יי' אל אברהם וגו'. רבי יהודה פתח (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשיקתו. הא אוקמה, אבל באתערותא דלתתא אשתקה אתערותא לעילא, דהא לא אתער לעילא עד דאתער לחתא. וברכאנ דלעילא לא משתכח אלא במא דאית ביה ממושא ולאו איה ריקניה.

מנון מאשת עובדייו דאמר לה אלישע (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך בבית. דהא ברכאנ דלעילא לא שריין על פתורא ריקניה ולא באטר ריקניה. מה כתיב ותאמר אין לשפתח כל בית כי אם אסוך שמן. מא אסוך. אלא

דאוזיל ל'ימינה זכי לעלמא
דאתי, ומאן דאוזיל לשמאלא
הא עותרא בעלמא דין, (דאית
שמאלא קידישא ואית שמאלא מסאבא,
וְרֹא הוּא דאמירין מאן דמתעסק
באורייתא יhabbi ליה ארך ימים בעלמא
דאתי, יhabbi ליה עשר וכבוד בעלמא דין
שנאמר (משל ג) ארך ימים בימינה וגו/
ומאן דיתרعي דיתהני גופא בעלמא דין
ולאatakע באורייתא ובעובדין טבין,
habbi ליה עותרא בעלמא דין מסטרא
דשמאלא מסטרא דיתר הערע, ובוועתרא
דא עבד ביש יריית גיהנם. ואי תימא וכי
לא אית בעלמא דין עותרא מסטרא
דקדושה, אין, דכל המקים את התורה
מעוני סופו לקיימה מעשר, ורא הוּא
וועתרא טבא דמסטרא דקדושה).

רבי אבא כד אתה מהתם, הוּא
מכריין מאן בעי עותרא ומאן
בעי אורכא דתהי בעלמא
דאתי ייתי ווישתדל
באורייתא. הוּו מתכונשין כולי
עלמא לגבייה. רזוק חד הוּא
בשבובותיה. יומא חד אתה
לגביה, אמר ליה רבי בעינא
למלעדי באורייתא כדי שהיה
לי עותרא. אמר ליה הא ורא.
אמר ליה מה שמה. אמר ליה

אמרה לייה שייעורא דהאי
משחה לאו איה אלא כדי
משיחת אצבעא זעירא.

אמר לה נחתמני. זהה לא
ידענא הייך ישرون
ברכאנ דלעילא בדורכתא
רייניגא, אבל השטא דאית
לך שמן, דא הוא אתר
לאשתכח באיה ברכאנ.
מנלן דכתיב, (תהלים קל)
בשمن הטוב וגו' וסיפיה מה
בתיב, (תהלים קל) כי שם צוה
י' את הברכה חיים עד
העולם. ובאתרא דא שראן
ברכאנ. (ואתהMRI).

ואי תימא (תהלים קל) כטול
חרמון שיורד על הררי
ציוון ולא כתיב שמן אלא
טל. אלא איהו שמן ואיהו
טל. ההיא טל איהו דאטיל
קודשא בריך הוא ממשה

דָּאוֹיל לִימִנָּא זַכְיָה לְעַלְמָא
דָּאתִי, וְמֵאָן דָּאוֹיל לְשַׁמְּאָלָא
הָא עוֹתָרָא בְּעַלְמָא דִין, (דָאִית
שַׁמְּאָלָא קְדִישָׁא וְאֵית שַׁמְּאָלָא מְסָאָבָא,
וְרָא הוּא דָאִירָנוּ מֵאָן דָמְתַעַסְק
בָּאוּרִיתָא יְהָבֵי לְיהָ אֲרָךְ יָמִים בְּעַלְמָא
דָאִתִי, וַיְהָבֵי לְיהָ עָשָׂר וּכְבוֹד בְּעַלְמָא דִין
שְׁנָאָמָר (מִשְׁלֵי ג) אֲרָךְ יָמִים בְּיִמְינָה וְגַם,
וְמֵאָן דִּיתְרָעִי דִּיתְהָנִי גּוֹפָא בְּעַלְמָא דִין
וְלֹא אָתַעַסְק בָּאוּרִיתָא וּבְעוֹבֶדֶן טְבִינָה,
יְהָבֵי לְיהָ עוֹתָרָא בְּעַלְמָא דִין מְסֻטָּרָא
דְשַׁמְּאָלָא מְסֻטָּרָא דִצְאָר הָרָע, וּבְעֹתָרָא
דָא עֲבֵיד בִּשְׁרִיתָה גִיהְנָם. וְאֵי תִּמְאָן וְכֵי
לֹא אֵית בְּעַלְמָא דִין עוֹתָרָא מְסֻטָּרָא
דְקָדוֹשָׁה, אֵין, דָכְלַהֲמָקִים אֶת הַתּוֹרָה
מְעוֹנִי סּוֹפוֹ לְקִימָה מְעוֹשָׁה, וְרָא הוּא
עוֹתָרָא טָבָא דְמְסֻטָּרָא דְקָדוֹשָׁה).

רַבִּי אָבָא כֵּد אַתָּא מְהַתָּם, הָוה
מְכַרְיוֹן מֵאָן בְּעֵי עוֹתָרָא וְמֵאָן
בְּעֵי אָוּרְכָא דְחֵי בְּעַלְמָא
דָאִתִי יִתְהִי וַיְשַׁתְּדַל
בָּאוּרִיתָא. הָוו מְתַכְּבָנִשִּׁין כּוֹלִי
עַלְמָא לְגַבִּיהָ. רַוּק חַד הָוה
בְשִׁבְבוֹתָיהָ. יוֹמָא חַד אַתָּא
לְגַבִּיהָ, אָמַר לֵיהֶ רַבִּי בְּעִינָא
לִמְלַעַי בָּאוּרִיתָא כְּדֵי שִׁיחָה
לִי עוֹתָרָא. אָמַר לֵיהֶ הָא וְדָאי.

עַלְהָה. דְהָהּוֹא שַׁמְּן בְּפָק
לְסֻטָּרָא דִימִינָא.
תְּרֵין אָפָונִין וְשַׁמְּן. וְאַזְלָג
לְתְּרֵין סְטְרֵין. יִין
לְסֻטָּר שַׁמְּאָלָא שַׁמְּן לְסֻטָּר
יִמְינָא. וּמְסֻטָּרָא דִימִינָא
נְפָקִי בְּרָכָאָן לְעַלְמָא וּמְתַמֵּן
אֲתִמְשָׁח מְלֻכּוֹתָא קְדִישָׁא
וּבְגִין דְשַׁמְּן הָוה אֲתַתָּקָן
לְתַתָּא בְּקִדְמִיתָא, שַׁמְּן
אָזְדָמָן לְעִילָא אָרִיקָו
דְבָרָכָאָן.

תָא חִזְיָה, מְאַתְּעַרוֹתָא (דף פח
ע"ב) דְהָאִי שַׁמְּן דְלַעַילָא
קָאִי לְאַרְקָא עַל דָוד וְשַׁלְמָה
לְאֲתִבְרָכָא (על) בְּנוֹי. מְנָא לֹז
דְכַתִּיב וַיַּעַמֵּד הַשְּׁמָן. פְתִיב
הַכָּא וַיַּעַמֵּד. וּכְתִיב הַתָּם
(ישעה יא) שׁוֹרֵש יִשְׁיָה אֲשֶׁר
עוֹמֵד לִגְסָעַמִּים.

אמר ליה מה שמה. אמר ליה יוסי. אמר לו לתרן למלמידוי דיקרונו ליה רבי יוסי מארי דעתך ויקרא. יתיב ואתעסק באורייתא.

ליומין הוה קאים קמיה, אמר ליה רבי אין הוא עותר. אמר שמע מינה שלא לשם שמים קא עבד, וועל לאדריה, שמע חד קלא דהוה אמר לא תענישיה (טוב לנויה) גברא רבא ליהו. טוב לגבייה, אמר ליה תיב ברוי תיב ולא ייבנה לר עותר.

אדרכי אתה גברא חד ומאנא דפוז בידיה, אפקיה ונפל נהורא בביתא. אמר ליה רבי בעינא למוץיב באורייתא ואני לא זכינא, ובעינא מא דישתדל באורייתא בגני. דהא אית לי עותרא סגי דקא שבוק לי אבא, דכדי יתיב על פתריה הוה מסדר עליה תליסר כספי מאלין. ובעינא למוציב באורייתא ואני ייבנה עותרא.

תא חזי, משלחו דלחם הפנים דברcano בפקין מתמן ומזונא לעלמא, לא בעי לאשתפה ריקניה אפלו רגעה חדא, בגין דלא יסתלקון ברcano מתמן, אויף הבי לא מברכין על שלחן ריקניה, דהא ברcano דלעילא לא שרין על שלחן ריקניה.

תא חזי, מה כתיב אני לדודי ועלי תשוקתו, אני לדודי בקדמיתא ולבתר ועלי תשוקתו. אני לדודי לאתקנא ליה דוכתא בקדמיתא. ולבתר ועלי תשוקתו. דבר אחר אני לדודי. דהא תנין שכינתא לא אשתחת עמהון דחיביא, כיון דאתי בר נש לאתקאה ולמקrab גבי

אמר ליה להו רוח
תשפָדֵל באורייתא וְדֹא יַהֲיב
לך עותרא, יהב ליה הו
פסא דפז. קרא עליה רב
אבא (איוב כח) לא יערכנה זהב
וזוכחת ותמורתה כל פז.
יתיב ולעא באורייתא והו
בר נש הויה יהיב ליה עותרא.
ליומין עאל חמידו דאורייתא
במעוי. יומא חד הויה יתיב
והו בכי. אשכחה רבייה
זהו בכי, אמר ליה על מה
קא בכית. אמר ליה ומה
מנחנא חyi דעלמא דאתי בגין
האי, לא בעינה אלא למוציא
לגבאי. אמר השטא שמע
מינה דהא לשם שמים קא
עבד.

קרא ליה להו גברא, אמר
לייה טול עותך וhab ליה
לייתמי ולמסכני, ואני יהיבנא
לך חולק יתיר באורייתא בכל
מה דאנן לעז. אהדר ליה
רבי יוסף והוא כסא דפז, ועוד
יומא לא עדין שםיה, ומן
בנוי בן פז, והיינו רבי יוסף
בן פז, זוכה לכמה אורייתא
הוא ובנו (בגין דלא באורייתא).

קדוש בריך הוא כדין
שכיבתא שריא עלייה. הדא
הוא דכתיב אני לדודי
בקדמיתא, ועלי תשוקתו
לבר. אתי בר נש
לאתדבא מdicein ליה.
תא חז, אחר הדברים
האלה דרדף אברהם
בתר אלין מלכין וקטיל לון
קדוש בריך הוא, הו
אברהם תוהא, אמר דילמא
חס ושלום גרענא הו
אגרא דהוינא אהדר בני
נשא לגבי קודש בריך
הוא ואחידנא בהו לקרא
لون לגביה והשתא אתקטילו
בני נשא על ידי. מיד אמר
לייה קודש בריך הוא אל
תירא אברהם אני מגן לך
שברך תרבה וגוו. אgra
קבילת עלייהו, דהא כלחו
לא יפונ לעלמיין.

דְּלִית לְךָ אֶגֶּר טֵב בְּעַלְמָא
כְּמֹאָן דְּלִיעִי בָּאוּרִיתָא
וּמְקִיְמָה:

אחר הדברים האלה היה דבר
שי אל אברהם במחזה לאמור
ונגו, בכל אחר כתיב
באוריתא במחזה דא שמא
דאתגלי לאביהו, ומאן איהו,
שדיי, שנאמר (שמות ו) וארא
אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באיל שדי. כמא דאת
אמר, (במדבר כט) אשר מתחזה
שדי יחזוה. ודא איהו חיזו דכל
חיזו עלאיין אתחזין מגניה,
כהאי מראה דכל דיוינגן
אתחזין ביה וכלא חד. מראה
מחזה חד הוא, דא תרגום ודא
לשון הקדש.

אמר רבי יוסי סגייאן אונז
באוריתא, ועל דא הויה לייה
רשו לאנקלוס לתרגם
בההוא לישנא דגלי קודשא
בריך הוא באוריתא. ולישנא
דא סתים איהו מגו מלacci
עלאה, במחזה (הה) הויה
סתים מלacci עלאי דלא
ידעוי בזא כד ממילל ביה
באברהם.

היה דבר שי אל אברהם
במחזה לאמר, מי
במחזה, אלא בההוא חייז
דרגא דכל דיוינגן אתחזין
ביה. אמר רבי שמעון תא
חווי, עד לא אתגור אברהם
תויה חד דרגא מליל עמייה,
ומאן איהו דא מתחזה
דכתיב, (במדבר כט) מתחזה שדי
יחזה. פיון דאתגור הו פלהו
דרגין שראן על האי דרגא,
וכדין מליל עמייה הדא הוא
דכתיב, (שמות ו) וארא (דף פט ע"א)
אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באיל שדי ועד לא
אתגור לא הו אבון דרגין
שראן עליי למקלה.
ואאי תימא זהא בקדמיתא
פתיב וירא שי אל
 אברהם וכתיב ויסע אברהם
הלווק ונסוע הנגבה וכתיב

מאי טעם, בגין דאברהם לא היה מטייל והיה ערל סתיים בשירה. ובגין קד הוה סתיים מניניהו בלשון תרגום. כגונא דא בלבעם דכתיב אשר מחזה שדי יחזה, יתחזה. סתיים הוה מלאה מגו מלאכי השרת בגין דלא יהא לון פטרה דקדשה בריך הוא ממיל ביהו ערל מסאבא (עד ב עה ב) דהא מלאכי קדיש לאו (יקרעו נזקינו בלשון תרגום).

אי תימא שלא ידע, והוא גבריאל אויליך ליוסף ע' לשון, ותרגום חד מע' לשון הוא, אלא מנדע ידע אבל לא נזקינו תננו, שלא חיש ולא משגיחין עליה דהא מאים איהו קפיהו מכל שאר לשון. ואי תימא הויאל ומאים איהו ממלאכי עלי, אמאי תרגם אונקלוס אוריתא בהאי לשון, ויונתן בן עוזיאל המקרא אלא מאים הוא קפיהו והכי אctrיה, דלית קנאה למלאכי עלי בהדייהו

ויבן שם מזבח ה' הא הכא אפונ דרגין עלאין. והשתא אמרן דעת לא אתגור לא הו אפונ דרגין עלאין שרואן על האי דרגא למלא עמיה.

תא חזוי, בקדmittא יhab קודשא בריך הוא חכמה לאברהם למגdu חכמה לאתדקא ביה וידע רוז דמהימנותא, אבל למלא עמיה לא הו אלא האי דרגא תתאה בלחוודוי, כיון דאתגור, כלתו דרגין עלאין הו שרואן על האי דרגא תתאה בגין למלא עמיה, ובדין אסתלק אברהם בכלא פמה דאתמר. תא חזוי, עד לא אתגור בר נש לא אתאחד בשמה דקדשה בריך הוא, כיון דאתגור על בשמיה

דִּישְׁרָאֵל (אלא אוריתא, ואלמלא
הו ידע שבח דיוריתא הויה לו קנה
בתחיהו דישראל) יתיר, ועל דא
תרגום תורה ומקרא כה, ולא
מיאס איהו דהא בכמה דוכתי
כתב קודשא בריך הוא
באורייתא ה כי.

ובגין כה סתים איהו מגו
מלacci עליי קדיש. ועל דא
אתגלי ביה באברהם באורה
סתים דלא ישגחון ביה
מלacci קדישין ולא יהא לו נז
פטרא, קודשא בריך הוא
אתגלי על בר נש ערל.
אימתי אתגלי ליה באתגליא
דמלacci עליי, כד יהיב ליה
ברית קיימת קדישא דכתיב
וידבר אותו אלhim לאמור,
אלhim שמא קודשא ולא
כתב במחזה. שמא
באתגליא.

לי אמר Mai לאמור, לי אמר
ולארכזא בכל לשון דלא
תהא באתפסיא לאו בלישנא
אחרא, אלא בלישנא דכלא
משפעין בה דיכלי למימר
דא לדא ולא יכולן לקטרגא

ואתאחד ביה. ואי תימא
אברהם דאתאחד ביה עד
לא אתגור. כי היה
דאתאחד ביה ולא פדקא
יאוט, דהא מגו רוחימותא
עלאה דרחים ליה קודשא
בריך הוא קרייב לייה. ליתר
פקיד ליה דיתגור ואתייהיב
לייה ברית. קשורא, דכלחו
דרגין עלאיין. ברית קשורא
לאתקשרא כלל כחדא
לאכללא דא בדא, ברית
קשורא דכלא אתקשר ביה.
ובгин כה אברהם עד לא
אתגור. מלוי לא היה עמייה
אלא במחזה כמה דאתמר.

תא חוו, בשעתא דברא
קודשא בריך הוא
עלמא לא אתרבי אלא על
ברית פמא דאת אמר בר"א
שיית ברא אלhim, והיינו

ולמיימר פטרא, ועל דא וידבר
אתו אלhim לאמור. אלhim
ולא מתחה. בגין דתוה מעיל
לייה בברית קיימת קדישא
וקיריב ליה לגביה.

רבי יהודה אמר בגין כה את
ה' לא אתייב לה עד
דאתגוזר, מאי טעמא דאייה
ממש ברית אהרי. ועל דא
כיוון דעתך בברית כדין
אתיהיבת ליה את ה'א.
דכתיב אני הנגה בריתי אף
והיית לאב המון גוים ולא
יקרא עוד שם אברהם וגוי:
אחר הדברים האלה. רבי
ח'יא היה איזיל למחמי לרבי
אלעזר, פגע בה רבי חגאי,
אמר ליה האיך ארחה דמתקנא
קמיה דמר לאו איהו איזיל,
אמר ליה למחמי לרבי
אלעזר, אמר ליה ואני נמי
אייזיל בהדרה, אמר ליה אי
תיכول למסבר סברא למאי
דתשמע זיל ואי לאו טוב
אבותך, אמר ליה לא לייחס
מר להאי, דהא אני שמענא
במה רזי דאוריתא ויכילנא
למייקם בהו.

(ד"א לג ברית) דעל ברית
קיים קודשא בריך הוא
עלמא, וכתיב, (ירמיה לו) אם
לא בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתה. דהא
ברית קשורה איה דיומה
וליליא לא מתפרשן.

אמר רבי אלעזר כה בראש
קודשא בריך הוא
עלמא על תנאי הוות, דבר
ייתון ישראל אם יקבלו
אוריתא יאות. ואם לאו
הרי אני אהדר לכו לתחו
ובהו. ועלמא לא אתקאים
עד דקיעמו ישראל על טורא
דסיני וקיבלו אוריתא
ובדין אתקאים עלמא.

ומההוא יומא ולהלאה
קודשא בריך הוא
בר עליין. ומאן אפונ,
זועיגין דבנין נשא. דהא
מההוא זמנה קודשא בריך

פתח רבי חגאי ואמר, מא דכתיב, (במדבר כה) את קרבני לחמי לאשי (דף פט ע"ב) וגו'. את קרבני דא קרבנו בשרא דאתקרב לכפרא דמא על דמא בשרא על בשרא, בגין דכל קרבני לאו מתקרבין אלא על בשרא לכפרא על בשרא.

הוא מזוג זוגין ואומר בת פלוני לפלוני. ואlein אפונ עלמין דהנא בר. תא חזי, אנבי מגן לך. אנבי דא הוא דרגא קדמאה דאתאחד ביה בקדמיתא:

והכי שמעنا אי בר נש חטא בהמה מה חטא, קודשא בריך הוא אמר (ירא א) אדם כי יקריב מכל קרבנו וגו'. אמנם, אלא קודשא בריך הוא עביד רוח בני נשא ורוח הבהמה, ואפריש דא מן דא. בגין כך (קהלת ג) רוח בני העולה היא למעלה ורוח הבהמה וגוי וدائית פרש דא מן דא.

קודשא בריך הוא מכאן ולהלאה הויאל וגופא אשთאייב מההוא יציר הרע, יתענג גופא כמה דאתחזי ליה יכול בשרא. כירק עשב נתהי לכם את כל.

כד אכיל בשרא. מההוא בשרא אתענג בשרא דיליה ואתערב דא בדא ואתרבי גופא מיניה, ומההוא ענג גופא חטא בכמה חטאין. אמר קודשא בריך היא כפירה על גופא בשרא. בשרא אכיל ובשרא אתרבי מיניה ובה

עד לא חטא אדם מה כתיב, (בראשית א) ויאמר אלhim הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע וגו' וכתיב לכם יהיה לאכלת ולא יתר. כיוון חטא ויציר הרע אשתאייב בגופא דיליה, ובכל אפונ תלמידין עבד בהו דינה. ולבתר אתה נח וHEMA דהא גופא אתبني מאתרא דיציר הרע, אקריב קרבו כמה דאקריב אדם, מה כתיב, (בראשית ח) וירח יי את ריח הניחח וגו'. ובתיב כי יציר לב האדם רע מנעוינו. אמר

דאשתחה לעילא בדרגא ידיעא. ועל דא כתיב במועדו. כד קרבנו אתקריב. כלא נטליין חולקא, ואתבזרן קליפין לכל טרא, ויהודה אתקריב ואתייחד ובוצינין אתנהרין ואשתכח רעווא ורעו בכל עולםין וקדשא בריך הוא אשתחה ברוזא דיהודה חדא כדקא חוי. אתה רבינו חייא ונשקייה, אמר ליה יאות אנת ברוי מני למייהך למחיי ליה לסביר אנפין דיומין. (תו פתח ואמר דוד מלכאה דאייהו רביעאה ואיתו אבן מסוי הבונים) (נ"א אמרاي דוד מלכאה אחסין מלכותא דאייהו רביעאה דאייהו אבן מסוי הבונים).

אולו, כד מטוון לגיביה, חמא לוון יתבי על תרעא, אמר ליה לשמשא זיל ואימא לוון הא פרסייא דתלת קיימין מהו כל אחד (ס"א כלא חד). אמרו ליה זיל ואימא ליה למר דלאו ל מגנא אמר דוד מלכאה דאייהו רביעאה אבן מסוי הבונים. אמר ליה זיל ואימא לוון דא געלו בייה בזוד דאייהו אמר אבן מסוי הבונים.

חטא. בגין כה לכפרא על גופיה בשרא. ובשרא דאכיל בשרא עביד דמא לגופא (בין כה דמא דاشתאר מההוא בשרא בשרא לביר אתעד לכפרא על דמא דאתעבד מההוא בשרא דיליה דכתיב, (ויקרא יז) כי הדם הוא בנפש יכפר.

כתיב קרבני, וכתיב קרבנכם דכתיב, (ויקרא א) תקריבו את קרבנכם, מה בין hei להאי, אלא קרבני. כגון שלמים דאתין על שלום. קרבנכם, כגון חטאות ואשמות דאתין על חטא ואשם, בגין כה את קרבני בשרא. לחמי נהמא וחרמרא. ריח דא קטורת. ניחחי דא נחת רוח דבעיד פהנא בرعותא דשما קדישא, ולינויא ברעותא דשיר ושבחה.

תשמרו להקריב לי במועדו. במועדו Mai הוי, Ai תימא בכל יומא בפרק ובערב, Mai אייה במועדו (נ"א Mai אריה דאייהו מועד), אלא מועד דשלטא בההוא זמנא רענא. רעד

וְאֶפְנָן אֲשֶׁתִּיקָג. עַל רַבִי
אֲלֹעֲזָר לְאָדָרִיה שָׁמַע חד קְלָא
דְּהֹהָה אָמֵר זִיל וְאַיְמָא לוֹן מֵה
דְּאֶפְנָן בְּעֵינָו דְכְשָׁרִין אָנוּן.
אֲהָדר לְגַבְיוֹהו. אָמֵר לוֹן אֵית
מֵאַן דְשָׁמַע מֶלֶת לִימָא לֵי.
אָמְרוּ לֵיה אָנוּ מַחְפָאָן
לְאַנְהָרָא מְגֻוְצָה תָּחָותָא דְבוֹצִינָא
עַלְאה וְסִבְרא (דף צ ע"א) נְסֶבֶר.

פָתָח וְאָמֵר, (חֲקֹוק ב) וַיַּיְיַ בְּהִיכָל
קְדָשׁו הַס מִפְנֵיו כָל הָאָרֶץ. כְד
בְעֵי קֹדֶשׁ אָרֵיךְ הוּא לְמִבְרֵי
עוֹלָם, אָסְתָכֵל גּו מַחְשָׁבָה
רוֹזָא דְאוֹרִיָתָא וְרָשִׁים רְשֻׁוֹמִין
וְלֹא הוּה יְכַל לְמִיקָם, עד
דְבָרָא תְשׁוֹבָה דְאֵיהָ הַיכָלָא
פְנִימָה עַלְאה וְרוֹזָא סְתִימָא
וְתִמְןָ אָתְרָשִׁמוֹ וְאַתְצִירָו
אַתְוּן בְגַלוֹפִיהו.

כִּיּוֹן דְאַתְבָרֵי דָא הוּה מִסְתָכֵל
בְהָאֵי הַיכָלָא וְרָשִׁים קְמִיה
צַיּוֹרִין דְכָל עַלְמָא דְכַתִּיב הַס
מִפְנֵיו כָל הָאָרֶץ רָשִׁים קְמִיה
רְשֻׁוֹמִין וְצַיּוֹרִין דְכָל עַלְמָא.
בְעֵי לְמִבְרֵי שְׁמִים מֵה עַבְד
אָסְתָכֵל בָאָור קְזָמָה
וְאַתְעַטֵּר בְיַה וְבָרָא שְׁמִים.
דְכַתִּיב, (תְּהִלִים ק) עֹוטָה אָור

אֲהָדר רַבִי חַיָא רִישָׁוֹה לְגַבְיִ
רַבִי חַגָּא וְאָמֵר לֵיה שְׁמַעַת
בְהָאֵי מִידִי. אָמֵר שְׁמַעַנָא
בְהָאֵי קָרָא דְכַתִּיב, (שיר השירים
א) "בְנֵי אַמִי" "נְחָרוּ בַי"
שְׁמוֹנִי וְגוֹ. דְהָאֵי קָרָא שְׁלָמָה
מַלְפָא אָמָרָו, וַיַּעַל דָוד מַלְפָא
אָתָמָר כְד דָחוּ לֵיה אֲחוֹהִי
מַנִּיחָיו.

וַתו שְׁמַעַנָא מַאי חַמָא קֹדֶשׁ א
בְרִיךְ הוּא לְמִיחָב מִלְכוֹתָא
לְיְהוּדָה מִפְלָא אֲחוֹהִי, אֶלָא
אַתְוּן דְשָׁמִיה חַקִּיקָו בֵית,
וְקוֹדֶשׁ אָרֵיךְ הוּא יְהָב יְקָרָא
לְשָׁמִיה וּבְגַזִן כְּרָא אֲחָסִין
מִלְכוֹתָא. וַתו שְׁמַעַנָא יְהוּדָה
הָא אַתְוּן דְשָׁמִיה וְדָא, ד'
לִתְהָיָה אַמָּא. אֶלָא דָוד
מַלְכָא דְאַתְקָשָׁר בְשָׁמִיה מִפְלָא
בְנֵי עַלְמָא דְכַתִּיב, (הושע ג)
וּבְקָשָׁר אַת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאַת
דָוד מַלְכֶם וְגוֹ הָא דָוד קָשָׁר
בְשָׁמִיה, תָו דְאֵיהָ קָשָׁר שֶׁל
תְּפִלִין וְדָא ד' דָוד מַלְכָא ד"א
קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִין וְדָא), וּבְגַזִן
כְרָא דָוד אַתְקָשָׁר בְשָׁמִיה.

עַלְוָה, כִּיּוֹן דְעַלְוָה יְתִיבָו
קְמִיה, אֲשֶׁתִּיקָג רַבִי אֲלֹעֲזָר

כְּדֵי חִמּוֹ אֶלְין הַכִּי, אֲזַדְעֹזָעָה,
וְדַחְילָוּ סָגִי נַפְלָעַל עַלְיִיהָ,
אָמְרִי, לִית אָנוּ חַווִין לְהַאי,
נַפְוקָמָכָאָן וְנַהֲרָקָל אַוְרָחִין,
(אַזְלָ) יַתְבּוּ תִּמְנוּ כָּל הַהְוָא יוֹמָא
וְלֹא יַכְלִלוּ לְמַחְמִי לְיהָ, וְאָמְרוּ
לִית רַעֲוַתָּא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא דְגִנְתִּיבָה הַכָּא נַפְקוּ מַתְמָן
וְאַזְלִי.

עַד דְהַוּ אַזְלִי פַתַח רַבִּי חַיָּא
וְאָמַר (תְּהִלִים ק) בְּרָכוּ יְיָ
מְלָאכִיו גִבּוֹרִי כְּחַעֲשֵׂי דְבָרָו
וְגוּ. זָכָאֵין אָנוּן יִשְׂרָאֵל מִכְלָל
שָׁאָר עַמִּין דְעַלְמָא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא אַתְרָעִי בְּהָוּ מִכְלָל
שָׁאָר עַמִּין וְעַבְדָל לוֹן חַוְילְקִיהָ
וְאַחֲסָנְתִיהָ, וְעַל דָא יְהִיבּוּ לוֹן
אוֹרְיִיתָא קְדִישָׁא, בְּגַין דְכַלְחוּ
הַוָּו בְּרַעֲוַתָּא חַדָּא עַל טוֹרָא
דְסִינִי וְאַקְדִימָו עַשְׁיָה
לְשָׁמִיעָה.

כִּיּוֹן דְאַקְדִימָו עַשְׁיָה לְשָׁמִיעָה
קְרָא קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא
לְפַמְלִיא דְלִילָה אָמַר לוֹן עד
הַכָּא אַתּוֹן הַוִיתּוֹן יְחִידָאֵין
קְמָאֵי בְּעַלְמָא, מִבָּאָן וְלַהֲלָא
הָא בְּנֵי בָּאָרְעָא חֲבָרִים
בְּהַדִּיחָה בְּכָלָא. לִית לְכָוּ רְשָׁא
לְקְדָשָׁא שָׁמֵי עד דִיְשָׂרָאֵל

כְּשַׁלְמָה וְאַחֲרָכֶה נֹטָה שָׁמִים
כִּירִיעָה.

אַסְתָּכָל לְמַעַבְדָל עַלְמָא תִּתְאַה
עַבְדָה הַיְכָלָא אוֹחֶרֶא וְעַל בֵּיהָ
וּמְנִיהָ אַסְתָּכָל וּרְשִׁים קְמִיהָ
כָּל עַלְמָין לְתִתְאַה וּבְרָא לוּ.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְיִהְיֶה בְּהַיכְלָל
קְדָשָׁו הַס מִפְנֵיו כָּל הָאָרֶץ.
הַיָּס מִפְנֵיו, הַיָּס רְשִׁים קְמִיהָ
כָּל נְקוּדָין דְכָל עַלְמָא דְאָנוּן
שְׁתִיּוֹן וְחַמְשָׁ, כְּחַוּשְׁבוֹן הַיָּס,
שְׁתִיּוֹן אָנוּן וְחַמְשָׁ אָנוּן, וְכַלְחוּ
רְשִׁים קְמִיהָ כָּד בְּרָא עַלְמָא.
בְּגַין כֶּה יִקְרָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא לְאוֹ אִיהָו אַלְאָ לְאָנוּן
דִּידְעַין אַרְחוּי וּמְהַכִּין בָּה
בְּאוֹרָח קְשׁוֹט כְּדָקָא יָאות.

אַדְחָכִי דְהַוָּה מִשְׁתָּעִי
בְּהַדִּיחָה, אַתָּא נַוְרָא וְאַסְחָר
לְיהָ, וְאָנוּן יַתְבּוּ לְבָרָ. שְׁמַעַן
חַד קָלָא דְהַוָּה אָמַר אֵי קְדִשָּׁא
הַבְּיָאנִי הַמְלָה חַדְרָיו בְּכָל
אָנוּן אִידְרִין דְסָבָא דְאָנוּפִין
עוֹלִימָא קְדִשָּׁא (ג"א עַלְמָתָא
קְדִשָּׁתָא) דְאַתְמָסָרוּ מִפְתָּחָן
דְלַהֲוֹן בִּידָה, וְכַלְחוּ מַתְקָנוּ
לְהָזְבָן וְלְאָנוּן דְבָגִינה. וּבְחִידָה
קְדִשָּׁא כָּל חִילָא דְשָׁמָא
נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בָּה.